

Johann Bacmeister

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Joannes Bacmeisterus, Med. D. & Professor Ad Funerale Sacrum Quod ... Dorotheae Neucrantziae, Viri ... Dn. Michaelis Neucrantzii, p.m. Med. D. ... relictæ Viduæ, Liberi moestissimi Hodie ... paratum cupiunt Cives Academicos ... invitat

Rostochii: Kilius, 1656

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777385872>

Druck Freier Zugang

Bacmeister, J.,
in
D. Wegener,
uxor. M. Neucrantz.
Rostock, 1656.

41.

PROGRAMM

^{Quo}
RECTOR

Universitatis Rostochiensis

JOANNES BACMEISTERUS,

Med. D. & Professor

Ad

FUNERALE SACRUM

Quod

Matrona honestissima

DOROTHEÆ NEU-
CRANTZIÆ,

VIRI

EXCELLENTISSIMI, EXPERIENTISSIMI,
CLARISSIMI

DN. MICHAELIS NEUCRANTZII,

p. m. Med. D. ac Practici quondam

felicissimi relictæ Viduæ,

Liberi mœstissimi

Hodie Hora Prima in Templo Mariano paratum cupiunt

Cives Academicos, eâ qua par est ratione, per-
manenter invitat.

✽(o)✽

ROSTOCHII,

Typis Hæredum NICOLAI KILII. Acad. Typ.

Anno 1656.

Thnici ex rationis luce humano
more Vitam æstimantes ejus mise-
rias agnoverunt, & deplorarunt;
& licet veræ vitæ ignari essent; non
tamen cum vitâ animam interire,
sed eam per mortem quasi per *διάλυσιν*, vel potius,
ut Plutarchus ait *ὑπὸν ἢ ἀποδημίαν* à corpore separa-
ri, & vel in alios homines migrare, vel in cam-
pis Elysiis quiescere, ac omnis generis deliciis
affluere statuerunt. Unde etiam quidam vio-
lentas sibi ipsis manus imposuere, ut eo citius hac
felicitate potirentur, quemadmodum de Cle-
ombroto memoriæ proditum est, quod hanc
ob causam se ipsum de tecto præcipitarit. Et Anti-
pater Tharsensis fortunæ gratias egisse dicitur,
quod felici Favonio ex fluctibus mundanis in
portum beatitudinis deductus esset. Nec non
Cercida, cujus Ælianus facit mentionem, luben-
ter se moriturum aiebat, post mortem enim se re-
visurum Pythagoram, Hecateum, Homerum,
aliosq; Viros doctos. Nos verò, qui stipendium
peccati mortem esse scimus, naulum hoc omni-
bus exsolvendum esse intelligimus, eoq; exso-
luto ex hoc terrestri Climate, in quo Vita erat in
exilio, Via in periculo, finis in dubio, nos non
ad fictos quosdam campos, sed beatorum sedem,
ubi dolor non sentitur, gemitus non auditur,
malum non timetur, transire credimus, ibiq; nos

per

per fidem in Christum cum omnibus iis, quos amicitissimos & conjunctissimos habuimus, æternâ gloria potituros certò confidimus, mortis hebetatos aculeos & retusa spicula minimè exhorrescere, sed ad horam ultimam quotidie nos præparare, & votum Pauli: *Cupio dissolvi & cum Christo esse*: nobis applicare debemus. Quod ipsum subsequentiis verbis egregiè nobis inculcat Arrianus l. 2 in Epictet. c. 6. quando: *Qua de causâ, inquit, nascuntur spicæ? nonne ut arescant, ut demetantur? neq; enim absolutæ sunt. Quod si sensum haberent, vota ne facerent, ut ne unquam demeterentur? Ea vero spicis execratio esset, nunquam eas demeti. Sic hominibus etiâ execrationem esse sciendum est, nunquam eos emori, neq; aliud id esse, quam neq; maturescere unquam, neq; demeti: Nos autem cum iidem simus, quos & demeti oportet, & istuc ipsum intelligere nos demeti, propterea succenseremus? neq; enim scimus qui simus, neq; res mortales ita meditatas habemus ut equites res equestres. Et Euripides scit:*

--- -- ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
 βίον περιζῆν, ὥστε καὶ πρὶν σαχύν,
 καὶ τὸ μὲν εἶναι, τὸ δὲ μὴ πᾶντα δεῖ
 συνέιναι, ἀπὸ τοῦ δεῖ καὶ φύσιν διεκπεραῖν i.e.

--- -- Necessum est enim,

ut spica quæ maturuit vitam meti.

Hunc vivere, illum præmori: quid attinet

Deslere, sustinere quæ nati sumus.

Colligendæ igitur sunt sarcinulæ, & antequam abeamus de abitu cogitandum, nec in spes novas Vita disponenda. Et hoc quam diu in vivis superfuit oculis menteq; versavit, sarcinas, ac si abitura semper esset, collegit, unum hoc bonum magni fecit, parvi cætera æstimavit præsens hæc nostra piè defuncta DOROTHEA Wegeners. Inde factum, ut nullus ipsi labor durus nullum vitæ tempus longum visum fuerit, ut pote in quo

A 2

gloriam

gloriam æternitatis acquirere satagebat. Cujus Originem & laudatissimam familiam non est ut prolixè delineemus, parentationem illa condignam postulat, quam charta hæc non capit. Civitas tota piè defunctæ Viri tutes decantat, nec est nisi improbissimus, qui ejus famam Theonino arrodere dente ausit. Edita autem & extrusa fuit Matrona hæc honestissima in hanc lachrymabilem miseriarum vallem Anno M. DC. XV. die XVI. Aprilis Patre Viro Spectatissimo ac Prudentissimo Dn. JOHANNE Wegern/ Senatore hujus Urbis dum in vivis esset, gravissimo, ob animi candorem & probitatem singularem non satis laudato, quem ante duos annos & IX. menses in decrepita ætate constitutum fata sustulerunt, Matre Matrona laudatissima GERTRUDA Detloff/ quæ obitum filix desideratissimæ acerbè luget. Avum Paternum habuit Virum JOHANNEM Wegern/ Civem & Mercatorem in hac Civitate primum, Aviam vero ELISABETAM Berens foeminam castissimam. Maternum Avum laudavit IOHANNEM Detloff/ Civem Cerevisiarium, & tribus seu Collegii nautici Seniore honorabilem: Aviam autem CATHARINAM Zandten/ Matronam conspicuam. Ab his parentibus egregiam indolem, virtutumq; semina traxit, pietatem, castitatem & modestiam cum lacte veluti materno imbibit, quæ virtutes ubi latere ne quidem in ætate infantili potuerunt, ita parentum cura & industria excoltæ, sensim emicuerant, & veritatem Verficuli veteris probarunt

-10- αὐτῆς καὶ φανερὰ δὴ λείπει μέλλει κέρει ἐσεσθαι

Virtutes illas Virginales, non futo, cerussa vel purpurisso, sed pietatis splendore exornabat, eoq; velut effusissimo Philtro, honestos multorum amores sibi consiliabat, perpetuisq; laboribus isti sexui convenientibus

bus ad exemplum Helcanæ, Paulinæ & Demetriadis se oble-
 ctabat, ut non opus esset, eam nubilem loco moniti sponsali-
 tii, more Romanorum fuso & colo donare, postesve Marita-
 les lana coronare. Hæ virtutes Virum Excellentissimum,
 ac Clarissimum Dn. JOACHIMUM Sulbium Philosophiæ
 Magistrum & Theologiæ Candidatum eximium accersive-
 runt, ut tam selectæ & pudicæ Virginis amplexus peteret,
 & annuentibus facile parentibus & agnatis, obtineret, Qui il-
 lam suam DOROTHEAM tanquam dñe. F. 7. Calend.
 Octobr. Anno M. DC. XXXVII. domum suam duxit. Quem
 cum ista sponsæ electio minime frustrata esset, accessit ad
 favissimā *ωζυρία* divina benedictio. Ast eheu! nimis cito, &
 anequam foetus in utero Materno adhuc absconditus in lu-
 cem edebatur, optatissimo jugalis thalami consortio orbat,
 & in ipso conjugii initio Maritus fatis concedere cogitur,
 cum saltem per tres anni quadrantes unanimes turturum in-
 star vixissent. Oduram sorrem! Constituta itaq; in miserrimo
 Viduitatis statu, felici partu tandem enixa est filiolum ele-
 gantissimum, cui nomen BARBARÆ in Bāptismo indi-
 tum, quæ adhuc superstes cum lachrymis & moerore intolera-
 bili mortem Matris desideratissimæ deflet. Hunc suum Ma-
 ritum exoptatissimum non semi aut sesqui anno sed integro
 triennio Vidua luxit, donec tandem Anno M. DC. XLI.
 Vir Excellentissimus, Experientissimus, Clarissimus Dn.
 MICHAEL NEUCRANTZIUS Med. D. & Practicus hu-
 jus Urbis felicissimus hanc honestissimam Viduam sibi ma-
 trimonio jungeret. Verum JEHOVA, in cujus arbitrio res
 humanæ versantur, hoc conjugale duorum animorum ar-
 ctissimo amoris nexu colligatorum Vinculum præterlapsis
 vix aut ne vix quidem novem Mensibus iterum dirupit &
 Maritum relicta uxore gravida in cælestem patriam migrare
 jussit. O deplorandam pariter ac detestandam conditionem!
 Mirum certe quod præ moerore animi non statim cum mari-

to defecerit, vel abortum passa, vel etiam accedentibus parturientis doloribus una cum foetu extincta sit. Attamen divino beneficio & Mater & foetus fuere servati editaq; in lucem filiola, lavacro regenerationis eam initiari voluit, ac ANNAM nominari, quæ ob insperatum Matris Charissimæ obitum in summo cum sorore supra nominata, luctu versatur. Ab eo tempore licet Vidua nondum triginta annorum esset, nec procis destitueretur, maluit tamen turturis & palmarum instar, utrumq; Maritum desiere & desiendo exarescere, quam ad vota tertia transvolando defunctorum Manes pios contristare, & hircissantium Viduarum lasciviam sectari. Sollicitata à Procis, Valeriæ Messalaris exemplo maritum, etiam si mortuum sibi tamen vivum ob oculos versari, & cordi insculptum esse respondebat eumq; viduali Coronâ exornabat. Illud Andromachi, Hectorem suum inclamantis, apud Homerum, subinde ingeminabat,

Tu mihi, tu solus pater es materq; Verenda,

Tu dulcis frater tu gratus ad omnia Coniux.

Cum Maritis per exiguum illud temporis spacium adeo concorditer vixit, ut Viri placæ ingredi templum necessum, haud fuerit. Per integros XVI. annos in Viduatu vixit, omnibusq; illis virtutibus à Doctore Gentium Paulo ad Timoth. requisitis ubi, *ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμνημένη ἤλπιεν ἐπὶ τὸν θεόν, καὶ προσέμενε ταῖς δαίσεσι, καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας.* decorata fuit, in dominum speravit, in fide permansit, egenis subvenit, filias in timore Domini educavit, salubribus præceptis imbuere sine morositate, cum ea nihil esset suavius. Habebant in ea exemplum, quod non sine fructu intuerentur, & ex quo, quod ipsæ nec animadverterent nec intelligerent, proficerent tamen quotidie. Ad concordiam & amorem, reciprocum colendum indefinenter eos commonuit, & ab iisdem Deæ terrestris instar debita reverentia adamata, observata & culta fuit. Nemini gravis, obsequiosa omnibus, & hanc

& hanc ob causam tam à peregrinis quam agnatis cognatisq;
adama a fuit, Imprimis vero venerandus Dn. Socer Vir Ex-
cellentissimus ac Experientissimus Dn. D. MICHAEL NEU-
CRANTZIUS Practicus hujus Civitatis dum in vivis esset
celeberrimus, ut & illius filius defuncti Dn. Mariti fratres
germani Dn. D. JOANNES, & Dn. D. PAULUS NEU-
CRANTZII Physici Reipubl. Stralesundensis & Lubecensis
respective celebratissimi, magno amore ob probitatem in-
genii & indefessum laborem ipsam prosecuti sunt ac simul
cum Matre senio confecta, Liberis, Fratribus & Sorore a-
cerbe lugent. Durante viduitate variis obnoxia fuit mor-
bis, & quamvis graves morbi eam subito non opprefferint
tamen diuturna invaletudo, corpusculum alioqui tenue la-
befactarat. 8. Martii imbecillitas quædam eam invasit quæ ta-
men præter lapsis aliquot diebus, & adhibitis convenientibus
medicamentis iterum remisit. Verum, ingravescente iterum,
morbo crescentibus variis, iisque gravissimis symptomatis,
quibus febris quædam scorbutica erat conjuncta, & acceden-
tibus passionibus Colicis, hysteriis, & nephriticis, quibus ali-
as obnoxia videbatur, 13. Martii Dn. Confessionarium Virum,
pl. Reverendum & Clarissimum Dn. Lic. NICOLAUM
RIDEMANNUM, ad se vocari jussit & ab ejus manu salvifi-
cum Corporis & sanguinis Christi viaticum summa cum
animi devotione accepit, & deinceps deficientibus progressu
temporis viribus, nec medicamentis ab utroq; Medicorū præ-
scriptis aliquid proficientibus, XXVIII. præcedentis Mensis
die cum ultimam imminere horam animadverteret, Liberos
DEO Patri commendavit, & illis valedixit, accitoq; iterū Dn.
Confessionario cum eo, quantum vires concedebant,
de rebus divinis locuta est, & tandem in præsentia amico-
rum placide in domino obdormivit. Et quidem haud ma-
lè cum illa actum esse scimus, quæ quod in sacris usurpari
olim

olim solebat ἐφ' ὅσον ἔργον ἐπὶ τῷ πνεύματι, ex tempestate hujus
mundi in portum cælestem subducta. Quin potius gratulamur
ei hanc tranquillitatem; hunc portum, hoc gaudium, Sed
liberorum parentem sollicitam ac sedulam curatricem re-
quirentium vicem dolemus. Necesseum itaq; est, Cives
Academici omnium ordinum honoratissimi, ut hunc eo-
rum dolorem totiusq; laudatissimæ familiæ luctum, qua
possumus ac debemus ratione leniamus. Quod commode
fieri poterit, si præsentia nostræ & frequentia in cohone-
standis exsequiis officio affectum & οὐρανίαν nostram
iis declaremus. Postulant illud à nobis non solum pio
defunctæ Matronæ nostræ Uterq; Maritus jam dudum
vita functi, Viri Ordinis literati, sed & omnes agnati
& Affines Viri Clarissimi ac literatorum fautores eximii.
Agite ergo quotquot jurisdictioni nostræ estis subjecti, &
dum gratiam hanc toti familiæ faciatis, & frequentes exe-
quias itis, mortalitatis vestrae vitæq; ἐφ' ὅσον memores, de
felici & pio transitu cogitate, ac DEO Opt. Maxi Eccle-
siam suam, Provinciam, Civitatem, & in eâ Acade-
miam ejusq; salutem & incolumitatem
seriis precibus commen-
date.

P. P. Rostochii sub Sigillo Rectoratus
ipsis Calendis Aprilis Anno
M.DC.LVI.

GK

& hanc ob causam tam a peregrinis quam
 adama auit. Imprimis vero veneran-
 cellentissimus ac Experientissimus Dn. I.
 CRANTZIUS Practicus hujus Civita-
 celeberrimus, ut & illius filius defun-
 germani Dn. D. JOANNES. & Dn.
 CRANTZII Physici Reipubl. Stralese
 respective celebratissimi, magno amo-
 genii & indefessum laborem ipsam prae-
 cum Matre senio confecta, Liberis,
 cerbe lugent. Durante viduitate var-
 bis, & quamvis graves morbi eam su-
 tamen diuturna in valetudo, corpuscu-
 befactarat. 8. Martii imbecillitas quæda-
 men præter lapsis aliquot diebus, & adhuc
 medicamentis iterum remisit. Verum in
 morbo crescentibus variis usque grav-
 quibus febris quædam scorbutica erat co-
 tibus passionibus Colicis, hysteriis, &
 as obnoxia videbatur, 13. Martii Dn. Cor-
 pl. Reverendum & Clarissimum Dn.
 RIDEMANNUM, ad se vocari iussit &
 cum Corporis & sanguinis Christi vi-
 animi devotione accepit, & deinceps de
 temporis viribus, nec medicamentis ab-
 scriptis aliquid proficientibus, XXVII.
 die cum ultima imminere horam ani-
 DEO Patri commendavit, & illis valedi-
 Confessionario cum eo, quantum
 de rebus divinis locuta est, & tandem
 placide in domino obdormivit.
 lè cum illa actum esse scimus, quæ quæ

cognatisque
 er Vir Ex-
 EL NEU-
 vivis esset
 rui fratres
 US NEU-
 ubecensis
 iratem in-
 t ac simul
 & Sorore a-
 a fuit mor-
 oppresserint
 t tenue la-
 fit quæ ta-
 enientibus
 te iterum,
 ptomatis,
 t acceden-
 quibus ali-
 m Virum,
 OL AU M
 nu salvifi-
 nma cum
 progressu
 icorū præ-
 tis Mensis
 t, Liberos
 iterū Dn.
 edebant,
 tia amico.
 haud ma-
 s usurpari
 olim

